

"הטבח קרה לכולנו, לכל אדם חופשי בעולם"

"האנושיות כלפי אדם זו היא הדבר החזק ביותר שאפשר להניח אליו". מתוך היצירה "הנעדרים" Sylvain Guillet צילום

הכוריאוגרף עודד רונן, יוצר מופע המחול "הנעדרים" המבוסס על חוויותיו בחמ"ל הנעדרים של "אחים לנשק" ומוצג בגרמניה בהצלחה רבה, חוזר לרגעים הקשים בימים הראשונים למלחמה ולקשר שנוצר עם משפחות החטופים ומסביר כיצד נולדה היצירה, מהם המסרים שעולים ממנה ואיך הם תורמים להסברה הישראלית | **דודי פטימר**

צילום: סרטי

"העבודה בחמ"ל נטעה תקווה". רונן

תה. את המוזיקה יצר המוזיקאי הישראלי רונן קרי וזקרי המתגורר בלונדון ומשחק פעילה עם רונן במספר יצירות. "החשתי את רונן לטריטוריה ויחד עם הרקדנים יצרנו מוסקל מלחמתי וחדרתי עם צלילים סטטיסטיים אוזקת לצד צלילים של תקווה, אנושיות וחיפיות לב. המוסקל מעליה לרביא ממש את ההווה הישראלית המלאה, כולל הסי תורה שבין להיות בחמ"ל ולהורשף לעריות של רשת, אינם חסופות, ובין האווירה האנושית, אדם לאדם נב, שזה חלב הדינ"א של המדינה שלנו. רונן הצליח להעביר את זה דרך המוזיקה.

היצירה, מתוצב בגרמניה עד אפריל, וזכה להצלחה מסחררת, נשכל הכרטיסים למסופים הקרובים אלו והביקורות החללות ומשפחות את עני צמחה. "המסר שרציתי להעביר הוא שהאנושיות כלפי אדם זו היא הדבר החזק ביותר שאפשר להניח אליו", מסביר רונן. "אוטנטה היצירה מתארת אודותם ישראלים והיחידים מה עיר לא אודותם ישראליים אחרים, אבל אנושיות כזו חזקה תורה יותר גדולה משינויים שלנו, ואני מקווה שיום אחרי היא תביא ליחסי שנות עם המוסכמים אחרים.

אך אתה מסביר את הצלחתה? "באופן מודע תרחיקתי מניסוח המסר רב לך-ישראל. אני חושב שיש מיוך לנו בחברה, ומאמין שבשאינשים בחו"ל יפוצו שזה יקרה להם, לילי רים שלום ובבתים שלהם, או נתחיל לקבל דרי דמות מתחילת. כל עוד אנחנו מנסים ללכת על הרגליים האנושיות והשתי-גירה הוא רק שלנו כי ישראלים, לא ננצח במדינה כיוון שהדינוריה בעי השני ברנע גדולה מאוד, ואנחנו רוצים שהעולם יבין שהדינוריה חלומה על עולם החופש, לא על ישראל, ביוק כמו באופן התאמיני".

מנסה להחזיק את עצמי מול הרקדנים, לפעמים מצליח ולפעמים נכשל. הרקדנים התגלו כאנשים גדולי לב, אמיתיים מספיק ללכת לעומק הנפש ולו מסקנות האפלים ביותר. הם צללו לתוך העצאות שלנו ולקחו את זה לטקסום שלהם. כך זה הפך לרבר הסיור לכולם. בדרם המיוחדת הם הביאו ליצירה רה תחילה של שותפות גורל וזהה לוו שהייתה בחמ"ל. אל מול תחושת חלד שאנחנו חווים כמי רונה, מתברר שהטראומה היא לא רק שלנו. הטבח קרה לכולנו, לכל אדם חופשי בעולם.

כפי על החלק העשירי. "עברתי על היצירה הוו כחורשים וחברי הלה קה ממש ניכסו את הסיפור לעצמם: הם לקחו את הווייתו שלי, את התמונות שלי מזהמ"ל, את השיחות שהקלטתי עם ניצילים, את התמונות מכיכר החטופים, והבנינו לתוך העבודה ברמות הענקיות ביותר. הבנתי שאם הם מצליחים להתייחס לזה ככה, אז עוד אנשים יתאמרו לזה כי זה לא סיפור של ישראל אלא זה סיפור שנוגע לכולם, יש מכלול בזה שהחצנה מניעת בגרמניה. יש סמליות כזה שגרמניה כל כך אדוית את ישראל. מתחילת המלחמה והיא הייתה בעי יו יתור מדינות אחרות, אז אני מאוד גאה בזה. מוצג ויוקאט שם. שיהיה גם מכיכר כי החל "נחלי", והמלחמה נבה היום של הפון פלסטניס וזה יכול להתפרש עליו ברנע. כלומר התמיכה שהייתה לנו בימים הראשונים היא לא התמיכה של היום, אז אני אף פעם לא נטלה בזה במשנה קטע כי אני יודע שזה יכול להתפרש כמו באצות הריח". על הבמה מלבד קטעי הטחול, מוצגים גם קטעי חזיתות מה"ל באוקטובר באירובות N12 ושיחות מוקלטות שקיים רונן מזהמ"ל ועם בני משפח

בחמ"ל נטעה תקווה, דיוקא אטנטם, אבל עקבית. בעזות שלי היו כאלה שבמהלך מספרות התבשרו ורו על ויחדיו גושות הכריות. הרוח בחמ"ל הייתה "זה במקרה אתם אבל זה יכול היה גם להיות אני". כשהייתי בקרבת המספחה שלי אז הכריות, הם נראו לי כמו כל תמונות שטחול הייתי כל היום, של צעירים ומשפחות שנרצחו, שחיים, ויפם חיים את החיים במלואם.

"הטראומה לא רק שלנו"

במקביל להתגברותו בחמ"ל, ביום רונן והפיק עצמאות ובעזרת תרומה של עמותת קרן כק את סרטם האנושית They Are Us שנועד להספח לעולם את תהליך האירועים של הטבח במסיבה ברעים ולהעלות מודעות לשחרור החטופים, וכן ביום את הטקס המרכזי של יום האבל הארצי הכולל תזמורת כהל אביב במלאת חודש שלט. את החזיתות שעבר בחמ"ל הוא תרגם ליצירה וו החישה - "הנעדרים", מופע מחול דרין בימים אלה בגרמניה ומבוצע על ידי להקת הבלט של תיאטרון הקיר אולם (Ulln) "סדחת" עם הלד קה נלכי יצירה שהחייבתי ליצור, אבל כפי שהיה מה שהיה ב"ל באוקטובר, לא אריתי אף אומל לעצב את המספחות שעיין ספולתי כחן", הוא אומר. "בגרמניה העיני שאניע למחות וכן משי שבסם שהיציאה תספח משהו ממה שסוקרה כאן, אז נסעתי, הולו החזרות הייתה לי תקווה שהעבודה עם רקדנים תפתח פתח מלווה. במהלך התהליך השתחררו מעזה חטופים שהיו במיפולנו, ילדים טינליו מחטופים, גם כאלה שכני משפחותיהם עדיין שם. הייתי חור לדידה הסוכרה מפור,

י" באוקטובר היה הכוריאוגרף והר קרן הבעללאמי עודד רונן בביתו כיפ, וכמו כולם צפה ביוויוסם כטי לוחיות. "במסך 18 השעות הראו סינות הייתי בחלם מטרף הייתי צמוד להרשות, ראיתי את האנשים מתארינים לרני קיסטורו מלמדי" ומהשיחיה ולא האמנתי שדבר כזה קורה", הוא אומר. "הישיבה הפסיכית גמרה אותי או למחרת התגברתי בקר פול חותלים ויום אחרי זה הגעתי למתחם אקספו בתל אביב, פגשתי את מופס קריו נהן וראשית מפרק הנעדרים של "אחים לנשק" ודעתי לטוע לה בחמ"ל הנעדרים שבדיוק חיקם. העבודה שלנו הייתה מול בוחות הביטחון כדי לנסות לפענח מה קרה לאלפי האנשים שהיו באותו בוקר בעיקר, מסיבה ובייטיבים. עמדתי בראש צוות מקרים מיוחדים בחמ"ל הנעדרים ועברו איתי 35 איש שעמלו מפי השקון למען המדינה הוו. בחמ"ל הוו היה אור קטן ועקבי שמוכסב מאנשים שמוכסב לפענח את העצם ויזמים כדי שלא להיות תורה וראות. זה הדבר הכי יפה בעולם בגרמניה האנושית."

כפי על החזית. "הטבח הזה בכל יום נתון פעמים רבות. בכל פעם שנילנו חתוף חרש, משפחה שנרצחה, נערי רים שהתאוו טעל מני הוראה או בשמשפחות נעי דרים הגיעו לחמ"ל כי אף אחד לא יצר ענן קשר. בכל סיפור שטיפלנו בו היה משהו שחוקק לעזרה ללא אף אחד שמגיע. בכל פעם שנילנו חזיתות - חלק התרסם, רנע של תחושת אפסיות ולאחריי חורה מיד למחקר, באחר מספספר הנעדרים האדיר "אל מול אדולת היר של העריות, העבודה